

Захистили планету

Дорогі українці!

32 роки тому, 26 квітня 1986 року, в Україні сталася жахлива трагедія — наймасштабніша екологічна і техногенна катастрофа ХХ століття — аварія на Чорнобильській атомній електростанції.

Ця катастрофа назавжди вплинула не лише на життя України та українців, а й на все людство.

Щороку 26 квітня, у кожен річницю Чорнобильської трагедії, ми в першу чергу згадуємо і вшановуємо подвиг героїв — ліквідаторів аварії на ЧАЕС. Людей, які, не шкодуючи власного здоров'я і навіть життя, прийняли двобій з радіаційним лихом, врятувавши світ від жахливих наслідків некерованої ядерної енергії та радіаційного забруднення.

Тисячі наших співвітчизників назавжди покинули свої домівки. Тисячі втратили своїх рідних. Тисячі згадати величній і незабутній подвиг героїв аварії, отримали хронічні захворювання.

Держава, незважаючи на економічні труднощі, у дуже складних обставинах російської агресії, робить усе можливе, щоби допомогти всім учасникам ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС та всім постраждалим від страшного чорнобильського лиха.

Дорогі співвітчизники! Закликаю вас у цей день по-особливому, щиро згадати величній і незабутній подвиг героїв-ліквідаторів. Вічна пам'ять та вічна слава героям-ліквідаторам!

Дорогі ліквідатори! Від імені Верховної Ради України висловлюю найглибшу вдячність за ваш подвиг, за врятовані життя мільйонів людей. Зичу вам міцного здоров'я, благополуччя, довгих років життя та заслуженої всенародної шани.

Андрій ПАРУБІЙ.

Скриншот відео Пріп'яті з висоти пташиного польоту.

Сьогодні минає 32 роки відтоді, як на Чорнобильській АЕС сталася жахлива аварія — вибухнув четвертий енергоблок. Пожежники, які першими героїчно почали гасити вогонь, навряд чи в той момент усвідомлювали, що вступили в нерівний, смертельний двобій з некерованим атомом. Напевно, не надто замислювалися над справжніми масштабами катастрофи, яку пізніше визнають планетарною, і ті, хто опинився в її епіцентрі: шахтарі, пілоти гелікоптерів, автомобілісти, будівельники, інженери, науковці, журналісти, — всі, хто ціною власного життя і здоров'я захистив Україну від ядерної стихії. Стихії, в разі смертельнішої за окремий війну. Та хіба лише Україну вони захистили — без перебільшення Європу і світ. Пам'ятати про учасників того подвигу, багатьох з яких з нами вже, на жаль, немає, шанувати їх, підтримувати, соціально захищати — святий

обов'язок. І не лише влади — всього українського суспільства. Тому так позитивно сприймаються парламентські законодавчі акти та постанови, спрямовані на посилення такого захисту, і водночас викликають розчарування поступові обмеження раніше наданих учасникам ліквідації аварії на ЧАЕС пільг. Не маємо притупляти пам'ять про їхній подвиг, а тим паче забувати про нього. Як і про ті місця, де сталася трагедія: що з ними, яке у них майбутнє, що діється сьогодні на ЧАЕС і в десятикілометровій зоні, яка, зокрема, ситуація з «новим безпечним конфайнментом» (НБК) — так званою аркою, якою накрили саркофаг, зведений над четвертим енергоблоком, що зі сховищем для відпрацьованого ядерного палива з Чорнобильської АЕС — СВЯП-2? Запитань багато. Їх вистачить ще не на один рік...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 6–7-Й СТОР.